

Екатерина Ненчева

Грей тъжно бледната луна...

Грей тъжно бледната луна.
Смразени клюмнали листа
под раннта слана...
Веч стине и мечта –
в гръд ледена мъртвей.
... Как тъжно ми се пей!

Угасват над небе звезди,
трепти едва – загасва плам
в изстинали гърди.
И тихичко едвам
една сълза се лей –
как тъжно ми се пей!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6490>]